

сховали ся. Пес, припнятий у буді, став жалібно вити.

— Не видко нічого! — промовив парох і в тій хвилі, як пострілений, відскочив від вікна та притулив ся до громадки своєї родини, бо страшений тріск роздав ся коло самої його стодоли, оркан зірвав цілий дах, кинув его о кількадесять кроків під стайню, а сніпки соломи, видобуті з засіків, немов чорні великі птахи пролетіли попід вікнами. Один околіт завадив о комин приходства і з вагою скотив ся по даху на землю; за ним злетіло кілька цегол.

— Дах зірвало зі стодоли або із шпихліра! — сказав паляканий парох, але ніхто его не чув, бо в тій хвилі затремтів цілий дім, забрязчали вікна, — по подвірю приходства пролетіла немов страшна чорна мара з дикими голосами, з шумом і тріском, зломила тополю в брамі, розвалила ще саму браму і пліт і полетіла просто через сад на церкву. Що там далі діяло ся, Левіцкі не бачили, але всі небавом почули, як затріщали дерева в саді і дзвони на дзвінниці залунали самі якось глухо, протяжно, жалібно. Шум і тріск що раз меншав, — воздушна труба полетіла в сторону села і двора:

Довгу хвилину не міг ніхто з себе добути голосу; всі від страху поніміли..